НЕДІЛЕНЬКА ЗЕЛЕНА ІДЕ В ГОСТІ — КОСИЧИТЬ УКРАЇНУ З ВИСОКОСТІ!..

Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Маленька брехня – брехня, велика брехня – політика.
Олександр СУХОМЛИНСЬКИЙ

22 (648)
1 червня
2017 р.

Тижневик “Галицька Просвіта” * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ “Просвіта” ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Ірина Галаса * Друк – КП фірма “ЛІК” * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ “Ідея Банк” МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ЗБЕРЕГТИ ВІД ПОСЯГАНЬ

Ці наші північні сусіди, якими, не знаю, за які гріхи, Господь нагородив нас, видається, таки хворі на клептоманію. Напевно не одного українця подивувала заява Владіміра Путіна на зустрічі з президентом Франції про те, що донька князя Ярослава Мудрого Анна, яку у світі називають Анна Київська і котра 1051 року вийшла заміж за Генріха I, короля Франції, була «русской».

«Освічена французька публіка знає про русскую Анну – королеву Франції; молодша донька нашого великого князя Ярослава Мудрого була дружиною Генріха I і зробила істотний внесок у розвиток Франції, будучи однією із засновниць як мінімум двох європейських династій – Бурбонів і Валуа, – одна з яких досі править в Іспанії», – сказав Путін.

Справді, освічена аудиторія добре знає про Анну Київську, але до чого тут Москва, якої ще тоді й близько не було, бо ж її офіційна дата заснування –1147 рік, це ж сто років після заміжжя Анни? У цій навіть короткій фразі Путін зухвало присвоїв Московії українську історію: «донька нашого великого князя Ярослава Мудрого». Це ж чийого «нашого»? В останні роки московити аґресивно «приватизували» хрещення Руси-України, київського князя Володимира Великого. Навіть установили йому у білокам’яній помпезний пам’ятник. Тепер же добрались до ще одного – Ярослава Мудрого.

Свого часу цариця Катерина II створила таємну комісію з написання нової історії Московії, яка мала «знайти, зафіксувати й заафішувати» її європейські корені. Напевно ця «комісія» працює і донині. І, безперечно, мають рацію ті експерти й аналітики, які стверджують, що метою Путіна і Кремля в аґресії проти нашої держави не стільки Крим і Донбас (з них московитської історії не виведеш), а вся Україна. І до цього вони готувались давно, вимарюючи зі своїх підручників для шкіл усталене істориками означення «Київська Русь» і замінивши його «давня Русь». З таким означенням можна запросто записати себе у спадкоємці не лише української історії.

До слова, якщо Путін може так публічно вкрасти чужу власність та ще й цим вихвалятись на весь світ, то що він твердить і про що говорить, скажімо, на непублічних зустрічах нормандської четвірки. Бодай про озброєння бойовиків. Невже лідери Німеччини і Франції, зрештою, як і інших країн, вірять, що танки, гради, міномети й іншу зброю, боєприпаси, амуніцію бойовики добувають із шахт?.. Та це тема окремої розмови. Але скажіть, коли москалі не брехали?..

Я ж ще раз нагадаю, що у 1051 році Анна Ярославна, яку в світі називають Анна Київська, донька князя Ярослава Мудрого і шведської принцеси Інгігерди, племінниця святих Бориса і Гліба, братів Ярослава Мудрого, вийшла заміж за Генріха I, короля Франції в Реймсі і стала королевою Франції. Існує леґенда, що на так званому Реймському Євангелії слов’янською мовою, яке, Анна Ярославна привезла з собою з Києва, до революції 1793 року присягали на вірність французькі королі.

А для нас ця колізія повчальна тим, що маємо бути пильними, свою історію треба вивчати, аби знати, і берегти її, як зіницю ока, передаючи нащадкам у правдивості й недоторканості від захланних чужинців.

Богдан ВІВЧАР

ДОМАШНЯ ІСТОРІЯ

100 РОКІВ НА ЕКРАНІ:

ФРАНКІВЦЯМ ПОКАЗАЛИ УНІКАЛЬНУ КІНОХРОНІКУ МІСТА

В Івано-Франківську презентували кінохроніку 1917–2017 років. До стрічки увійшли перші кадри з повоєнними руїнами, відео Станиславова й Станіслава, радянської доби, а також незалежної України до наших днів.

Німий 48-хвилинний фільм показали у дворику Івано-Франківського національного медичного університету під живу музику струнного ансамблю «Quattro corde» й електронного проекту «XaoRa». Презентацію доповнили тексти Тараса Прохаська. Фільм створений у рамках проекту «Моє місто. 100 років на екрані».

За словами організаторів, стрічка була створена виключно на ентузіазмі. Кадри збирали з різних джерел, але найбільше таких знайшлося у Центральному державному кінофотофоноархіві України імені Г. С. Пшеничного. Найстаріші кадри, датовані 1917 роком, виявили у Бундесархіві Німеччини.

«На жаль, не вдалося знайти всі епохи Франківська на екрані. Зокрема, не було ані відео, ані фотографій 20-их років. Ми мусили поступитися цьому. За ціле десятиліття не збереглося жодних плівок, і ми не знаємо про їхнє існування», – розповів співорганізатор проекту Тарас Зень.

Відео оцифровувалось поступово з 2012 року. Але робота над нинішнім фільмом тривала останні півтора року.

Автор сценарію Іван Бондарев говорить, що спершу писався сценарій, а під нього вже добирали відео.

В мережі Інтернет фільм обіцяють «запустити» за місяць-півтора, коли музика буде записана у студії і накладена на відео.

ЖИТТЯ ЯК Є

Садочки влітку

Цього літа дитячі садочки Івано-Франківська знову зачинять на два місяці. Однак у місті все ж залишають чергові дитсадки. Тож працюватимуть шість садочків. Щоправда, чотири з них – чергуватимуть по місяцю. Про це повідомив директор департаменту освіти і науки МВК Ігор Смаль.

Ціле літо діятимуть тільки два дитсадки – 1 «Калинонька» і 35 «Вишиванка». Ще декілька садочків чергуватимуться у липні та серпні.

Зокрема, на Вовчинецькій у липні працюватиме ДНЗ № 33 «Кристалик», а у серпні – № 17 «Ромашка».

Також чергуватимуть садки на Сухомлинського та Гвардійській. Так, садок № 23 «Дударик» працюватиме цілий липень, а № 29 «Кобзарик» – серпень.

Решта дитячих садків підуть на канікули з 3 липня.

На навчання – до «Медіашколи»

Івано-франківське ОТБ «Галичина» оголосило про набір до «Медіашколи».

Відбір здійснюється на конкурсній основі. Навчання для учасників безкоштовне.

Навчання стартує 1 червня. Найкращим учасникам обіцяють подальше працевлаштування.

Імені Богдана Гаврилишина

Читальний зал імені відомого українського науковця, економіста й мецената зі світовим ім’ям Богдана Гаврилишина відкрили в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника.

На урочистості приїхав онук професора Матей Батрух із Швейцарії. Зараз хлопець навчається й живе у Львові.

Професор у свій час був почесним доктором права у Прикарпатському університеті. Саме тому у виші вирішили таким чином віддати шану Богданові Гаврилишину.

Поїзди до Трійці

До свята Трійці «Укрзалізниця» призначила 8 додаткових поїздів.

Потяги курсуватимуть на популярних напрямках, зокрема на захід і на південь країни. Серед них: № 249/250 «Київ – Івано-Франківськ – Чернівці» (з Києва – 2, 4 червня, з Чернівців – 3, 5 червня), № 231 «Дніпро – Івано-Франківськ» (з Дніпра – 2, 4 червня, з Івано-Франківська – 3, 5 червня).

Сміття дорожчає

Івано-Франківський виконком суттєво підвищив тарифи на вивезення сміття.

Нові тарифи на вивезення побутових відходів пропонують ПрАТ «АТП-0928» та ДП «Автоколона 2222».

У проекті рішення міськвиконкому щодо тарифів на вивезення побутових відходів ПрАТ «АТП-0928» вказаний новий тариф – 16,40 грн. на одну особу в місяць.

У проекті рішення щодо тарифів на вивезення побутових відходів ДП «Автоколона 2222» вказаний тариф – 16,30 грн. на одну особу в місяць. Рішення вступають в дію з 1 червня 2017 року.

Члени виконкому підтримали нові тарифи без обговорень. Але ж тарифи на вивіз сміття мерія піднімала зовсім недавно – з 1 березня цього року. Тоді для мешканців, яких обслуговує перевізник ДП «Автоколона 2222», встановили тариф у розмірі 10,32 грн. з однієї людини. А для франківців, які користуються послугами ПрАТ «АТП-0928», – 9,95 грн.

ШАНОВНІ КРАЯНИ!
ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!
Передплачуйте газету
«ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ (без оплати оформлення):
на місяць – 5,00 грн.,
на півроку – 30,00 грн.,
на рік – 60,00 грн.

ДУХОВНІ НАУКИ

СВЯТИЙ ДУХ І НАШЕ СЕРЦЕ

«А як настав день П’ятдесятниці, всі вони були вкупі на тім самім місці. Аж ось почувся зненацька шум, неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з’явились їм поділені язики, мов вогонь, і осів на кожному з них. Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти» (Дії апостолів).

В молитві до Святого Духа, якого називаємо Царем Небесним, Утішителем і Духом Істини, визнаємо й сповідуємо Його Скарбом добра і життя Подателем. Ми просимо, щоб Він прийшов і оселився в нас, і очистив нас від усякої нечистоти, і як Добрий спас душі наші. Проте необхідно знати й не забувати, що Святий Дух ніколи не увійде в нашу нечистоту, в наше серце, забруднене гріхами. Тому потрібно очистити його сльозами покаяння й воно стане Храмом Божим і Дух Божий житиме в ньому, як написав про це у своєму листі до коринтян св. ап. Павло.

В науках і проповідях щодо спасіння переважно наголошується на меті, яка полягає в осягненні Небесного Царства. Але коли йде мова про спасіння, то на першому місці, й на цьому необхідно акцентувати, від чого чи від кого спасатися. І тут також зрозуміло, що від гріха й диявола. Якби Господь судив за десятьма своїми Заповідями, то більшість з нас, можливо, були б безгрішними. Та крім гріхів є ще й пристрасті. Це те коріння, з якого, власне, проростають вони. Часто в сповіді доводиться чути: «Які там у мене гріхи? Не вкрав (ла), не вбив (ла) та й інші Заповіді Божі не порушив (ла)». А як бути з пристрастями, яких так багато і хто з нас не опанований ними, не є у їхній владі, а отже, – їхнім рабом?

Ось невеликий ряд найбільш розповсюджених пристрастей. Це: лукавство, лицемірство, дволикість, фальшування, крутійство, заздрість, захланність, заросумілість, зверхність, славолюбство, марнославство, честолюбство, владолюбство, улесливість, об’їдання, пияцтво, блудне розпалення, лихослів’я, грошолюбство, скнарість, користолюбство, хабарництво, жорстокосердість, запальність, гнівливість, злопам’ятність, ненависть, ворожнеча, мстивість, наклеп, осуд, малодушність, нетерплячість, жорстокість, хвалькуватість і т. ін.

Як же може перебувати Господь у людині, серце якої переповнене цим брудом? А щоб очистити від нього своє серце, не достатньо розкаюватися з гріховних учинків, бо це те ж, як вчать великі аскети, що й сапати на городі бур’яни, які знову виростуть. А потрібно їх вирвати з коренем. Отже, за наукою Святих Отців, пристрасть є коренем всякого гріха. Тому й усі наші сили мають бути скеровані саме проти них.

Отже, потрібно виявити конкретні причини в собі. І, усвідомлюючи їхню згубну дію на серце, ввесь свій праведний гнів скерувати проти них. В поміч, через молитву, піст і Святі Тайни, обов’язково прийде Господь, який сказав: «Без мене нічого не можете робити» і Він допоможе з коренем вирвати з серця всі пристрасті, й тоді воно наповниться невимовною радістю, миром, любов’ю і в ньому оселиться Святий Дух.

Свящ. ***Михайло МЕЛЬНИК***

НАШІ СВЯТА

ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ ГЕРОЇВ

Відзначення Дня Героїв в Івано-Франківську почалося 23 травня, у річницю загибелі Провідника УВО та ОУН Євгена Коновальця. Біля його пам'ятника відбулася панахида і віче, в якому взяли участь містяни, поліціянти, військовослужбовці, ветерани війни на сході, комбатанти УПА. Про команданта січового стрілецтва і Провідника мовили слово голова обласної ради Олександр Сич, заступник голови облдержадміністрації Ігор Пасічняк та міський голова Руслан Марцінків. Від Івано-Франківської облради захисникам вручили відзнаки «Українського добровольця». Учасникам бойових дій, військовослужбовцям, нацгвардійцям, співробітникам поліції, волонтерам вручили грамоти міського голови та медалі «За честь і звитягу».

А в неділю вулицями Івано-Франківська пройшла урочиста хода до Дня Героїв. У ній взяли участь чимало людей в одностроях січових стрільців. Хода попрямувала в меморіальний сквер, де відбулась панахида.

Опісля учасники вирушили в міський парк, де сотворили історичну реконструкцію бою. На відтворення бою прийшли сотні, а то й тисячі франківців. Бої виглядали наче справжні, звук від пострілів і гармат лякав натуралістичністю.

У реконструкції використали реставрований броневик, який брав участь у минулих військових діях, гармату й інший бойовий інвентар.

Участь у реконструкції боїв взяли понад 80 «бійців» зі Львова, Вінниці, Кам'янця-Подільського, Одеси та кількох польських міст.

За сценарієм, українці спільно з поляками дали бій більшовицьким окупантам. Дай Боже, аби ми перемогли і нинішній війні зі східною ордою.

* * *

У НД «Просвіта» відбулось ушанування Героїв України минулого і сьогодення та презентація поетичної збірки бійця-добровольця полку «Азов» Ігоря Коропецького «Відносить вітер час життя» та вручення нагород бійцям АТО. На святі була присутня його дружина Олеся Коропецька, доцент філософського факультету ПНУ імені Василя Стефаника і група підтримки – викладачі та студенти ПНУ, які читали вірші автора.

Знаємо, що повстанці вірили в Бога і в перемогу. Вони були сильні духом, а його підтримували стрілецькі та повстанські пісні, які співаємо донині. Бо вони повсякчас додають наснаги у боротьбі. Отож народний артист України Михайло Кривень заспівав «Прощався стрілець» та «Ой у лузі червона калина». Мелодії різних часів звучали у виконанні народного жіночого вокального ансамблю «Перлина» з Тисмениці (керівник – Марія Борис), студентки Інституту мистецтв ПНУ ім. В. Стефаника, Софії Михащук, вокального ансамблю «Мальви» педфакультету цього вишу.

У святочній академії взяли участь заступник голови обласної ради Василь Гладій; депутат Микола Палійчук, за сприяння якого вийшла у світ ця книжка; представник Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників АТО в області Володимир Веркалець; голова Правління ГО «Фонд руху Михайлівський», керівник проекту реабілітаційних центрів «Бандерівський схрон» Ігор Чернецький; голова Всеукраїнського братства ОУН–УПА ім. Р. Шухевича Богдан Борович; керівник Івано-Франківського обласного осередку Цивільного корпусу Сергій Сивачук.

Теодор ДРОВНИЧ

РІЗЦЕМ І ПЕНЗЛЕМ

ІЗ КОГОРТИ НЕСКОРЕНИХ

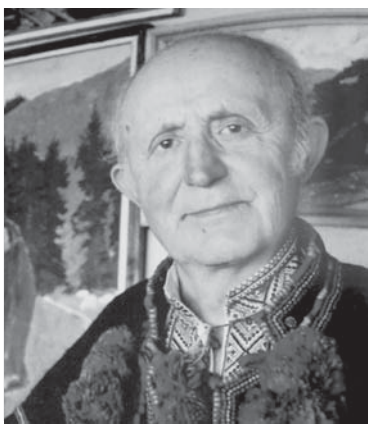

У Музеї писанкового розпису відбулася музейна академія, присвячена життєвому шляху й мистецькому доробку воїна УПА, члена ОУН, учасника Кінгірського повстання, самобутнього письменника, художника й етнографа Юрія Ференчука (1923–2014).

Приводом для зустрічі стало альбомне видання «Писанки наших бабусь. Зібрання писанок Юрія Ференчука», куди ввійшло понад 1700 акварельних замальовок.

Це унікальне зібрання, що стало результатом двадцятирічної наполегливої пошукової праці, поєднало малюнки писанок майже ста майстринь із сіл п'ятьох районів Буковини: Вижницького, Путильського, Кіцманського, Сторожинецького й Глибоцького. У книжці вміщено також світлини писанкарок і кілька репродукцій живописних робіт гуцульської тематики Юрія Ференчука, які зберігаються тепер у музеях і приватних збірках.

Видання представила авторка проекту і його упорядниця Наталя Суруджій – лікар, психолог і майстер писанкового розпису. Пані Наталя ознайомила присутніх із життєписом українського патріота, його мистецьким спадком та представила дві його книжки спогадів «Буковинські Карпати у вогні повстання» та «Кров Кінгіра».

В основу мемуарів Юрія Ференчука лягли його спогади й розгляд національно-визвольної боротьби на Гуцульщині та криваві події Кінгірського повстання.

Захід відбувся в День пам'яті жертв політичних репресій. Символічно цього дня прозвучала й відома «Мелодія» Мирослава Скорика у виконанні квартету викладачів Коломийської дитячої музичної школи № 1 під керівництвом заслуженого працівника культури Івана Арсенича.

Оксана ЯСІНСЬКА,
голова первинного осередку МРТ «Просвіта» в НМНМГП імені Й. Кобринського

ЗМІНА

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Виховний захід під такою назвою напередодні Дня Героїв, провела керівник 8 класу Орелецької ЗОШ Марія Різун разом зі своїми вихованцями, одягненими у вишиванки з синьо жовтими стрічками.

У часі розмови учні поглибили свої знання з історії України та процесів державотворення, боротьби за здобуття Україною Незалежності.

Ведучі Мар'яна Харук і Тарас Мамчур ознайомили учасників з етапами становлення української державності, культурними здобутками, національними цінностями та поступом України до утвердження Незалежності.

Хвилиною мовчання було вшановано Героїв Небесної сотні та всіх тих, хто загинув і помер від ран, захищаючи свободу й суверенітет України.

Зворушила всіх пісня-відеоролик «Білі лебеді у небесах». Поезію «Ваш син герой» натхненно прочитала мати учня Марина Юрах.

Панувала атмосфера емоційного патріотичного піднесення.

Про січових стрільців та воїнів УПА розповів директор школи Мирослав Харук і нагадав, що 2017 рік є роком УПА – 75-річчя відзначатимуть 14 жовтня.

Ми, молоде покоління, громадяни вільної України, маємо гідно нести естафету наших прадідів, дідів, батьків, добиваючись розвитку і процвітання рідної держави. З такими переконаннями виходили діти зі святочної зали.

Галина ГАВДУНИК,
педагог-організатор Орелецької школи, просвітянка

ПРОМОЦІЇ

ІСТОРІЯ НА ТАБЛИЦІ

НА ІСТОРИЧНИХ БУДІВЛЯХ ГАЛИЧА ВСТАНОВЛЮЮТЬ АНОТАЦІЙНІ ДОШКИ

Минуло лише кілька місяців, як Національний заповідник «Давній Галич» та ПП «Галицька друкарня Плюс» представили унікальний проект – перекидний настінний календар «Цісарсько-королівський Галич у давній поштовій листівці з колекції Андрія Чемеринського», присвятивши унікальне повнокольорне видання з видами міста на Дністрі середини XIX – початку XX століть 650-ій річниці надання Галичу маґдебурзького права.

А вже цими днями на історичних спорудах міста, які витримали кілька епох, різноманітних перебудов і руйнувань, облаштовано ориґінальні, виконані в сучасних матеріалах, двомовні (українською та англійською) інформаційні таблиці, виготовлені за сприяння голови Галицької райради Павла Андрусяка.

Тепер не лише галичани, а й гості міста матимуть змогу дізнатися, де знаходиться будівля колишнього повітового суду; де свого часу працював маґістрат; в якому будинку навчали ремісників; де діяла недільна школа; які установи сьогодні розміщені в колишньому костелі Вознесіння Діви Марії тощо.

Це лише невелика частина програми Національного заповідника «Давній Галич», присвяченої ювілею надання місту маґдебурзького права та 1120-літтю першої згадки про Галич в угорських хроніках, яке відзначатимемо наступного року.

Історія оживає. Вже сьогодні з метою розширення екскурсійних маршрутів і збільшення кількості туристів колектив науковців працює над новими промоціями, здійснюється поповнення експозицій музеїв, у скансені (музеї просто неба) працює програма «Живий музей», на території Музею історії Галича, а з часом і на галицькому замку працюватимуть клуби історичної реконструкції, розроблено ряд програм музейних фестивалів не лише для дорослих, а й для дітей, заплановано чимало творчих зустрічей і мистецьких виставок. Туристичний сезон розпочався, «Давній Галич» радо відчиняє двері для відвідувачів.

Н. К.

ДО 75-річчя УПА. АРМІЯ НЕСКОРЕНИХ

МАЙОР УПА АНТОН ІЗ ТОМАШІВЦІВ

Інколи з великого моря інформації, яка міститься в Інтернеті, виринають імена, які відразу зацікавлюють. Адже криються за ними долі людей, котрі пройшли непростий і нелегкий шлях боротьби і своїм яскравим життям вписали свої імена на сторінки історії. Не завжди про них знають на батьківщині, а тим більше у місцях, які вивели їх у широкий світ. Переглядаючи історію Томашівців Калуського району, ми не знайшли інформації про досить відому людину, яка була вихідцем із цього села. Принаймні в переліку відомих уроджен-ців Томашівців її не має. Тому прийшов час цю ситуацію виправити.

Юрій Цвіль – псевда Антон (найпоширеніше), Арон, Татарин, Скорик (03.12.1914, с. Томашівці Калуського р-ну Івано-Франківської обл. – 16.08.2000, м. Нейплз, штат Флорида, США). Закінчив Станиславівську гімназію. Ще під час навчання у гімназії вступив до ОУН. Ймовірно, служив у Війську польському. Пізніше студіював аґрономію у Львівській політехніці (1937–1939, 1941–1944). Інженер-аґроном за фахом. Керівник студентської ланки ОУН у політехніці, згодом працівник Городоцького повітового проводу ОУН на Львівщині, організатор та інструктор військових курсів для студентів.

З лютого 1944 р. в Службі безпеки ОУН. Співробітник референтури СБ при Проводі ОУН (лютий 1944–1945), пізніше в. о. крайового референта СБ ОУН на ЗУЗ (березень-квітень 1945). Переведений на Закерзоння (листопад 1945). Працював при штабі ВО «Данилів». Співробітник крайової референтури СБ (кін. 1945 – квітень 1946), працівник крайової референтури пропаґанди ОУН ЗОУЗ (квітень 1946 – вересень 1947). Під псевдонімом Татарин Юрій Цвіль був художником-карикатуристом у друкарні Закерзонського крайового проводу ОУН-б 1945–1947 рр., яка працювала в околицях с. Монастир Томашівського повіту (куратор – Ярослав Старух (Ярлан), редактор – Петро Волош (Василенко, Гетьманець). У той же час Ю. Цвіль під псевдонімом Скорик працював у друкарні Грубешівського надрайонного проводу ОУН-б.

У складі групи вояків зі спеціальним завданням командира ВО-6 «Сян» майора Мирослава Онишкевича перейшов рейдом до Західної Німеччини (жовтень 1947 – січень 1948). Член місії УПА при Закордонному представництві УГВР у Європі. Наказом командира УПА на чужині Гуцула, від 10 червня 1948 р. був створений Штаб УПА на чужині у складі командирів Калини (Юрій Лопатинський), Байди (Петро Миколенко – Микола Савченко) і Ворона (Володимир Сорочак), а командиром Рейдуючої частини УПА підтверджено Байду. В наказі також зазначено, що до Команди УПА на чужині покликані друг Скорик (Юрій Цвіль) «як начальник відділу зовнішньої інформації (чужинний світ)» та друг Прірва (Павло Штендера) «як начальник відділу внутрішньої інформації (українське середовище)» та що «[вони] переймають свої функції негайно».

Згодом, у 1950 році, еміґрував до США. Там Юрій Цвіль був активним учасником громадсько-політичних та церковних організацій. Входив до ініціативної групи (у 1951 р.) для розбудови видавництва «Пролог» (видавець – Омелян Антонович). Уповноважений Місії УПА на США зі станицями у Філадельфії, Нью-Йорку, Пасейку (Нью-Джерсі), Клівленді, Детройті, Ротчестері та Чикаґо. Ініціатор і член-засновник Об'єднання колишніх вояків УПА в США, містоголова (заступник – І. Д.) Головної управи, опісля – член цієї організації у США й Канаді, співробітник Видавництва Літопису УПА. Майор-виховник пропаґандистської служби (01.07.1949).

Після виходу на пенсію проживав на Флориді, де і помер на 85-му році життя в м. Нейплз. Похований на упівській дільниці цвинтаря Св. Андрея у м. Саут-Баунд-Брук, штат Нью-Джерсі (США), де знайшли вічний спочинок багато наших відомих співвітчизників. Мав дружину Дарію і дітей Христину та Олександра. В Україні у Ю. Цвіля була сестра, яка, мешкала в Томашівцях.

Ось такими є короткі відомості про цю непересічну людину. Сподіваємось, що наступні дослідники про нього напишуть більше. Зокрема, розкажуть про його життя у рідних Томашівцях і те, як простий селянський син став таким відомим військовим, а згодом і громадським діячем.

Іван ДРАБЧУК,
історик-краєзнавець

ДУМКИ З ПРИВОДУ

ДЕ ОДИН УКРАЇНЕЦЬ – ТАМ УКРАЇНА

Випадково запросили на концерт всесвітньовідомих хору імені Миколи Лисенка та «голляндських козаків» – Візантійського хору з Утрехту. Першому цьогоріч 20 літ, а другому – 65. Приїхали вони в Україну, щоб ушанувати 100-літній ювілей свого засновника – уродженця й почесного громадянина м. Долина Мирослава Антоновича.

До слова, в хорах не було й нема жодного, окрім диригентів і тепер сина маестро Антоновича, українця. А налічують вони майже по сорок співаків (та й за роки, гадаю, перейшло через колективи достатньо). Виконують, не бувши носіями української мови, літургійні та унікальні українські народні твори. Пропагують у світі (бо ж лише з Мирославом Антоновичем за сорок років Візантійський хор дав близько трьох тисяч концертів по цілому світу й зазнав шани одного з найкращих аматорських хорів) українську пісню та українську культуру. І репертуар постійно оновлюється.

У нас цьогоріч хори були на Вознесіння у філармонії. А перед тим – у Львові, у філармонії ж, та у Гошеві співали Літургію, ще потім були концерти у Долині. І я від минулого четверга все розмірковую про феномен українських неукраїнських хорів. Усе ніяк мені не йде з думки, що «Живи, Україно» і «Боже великий, єдиний, нам Україну храни» звучить устами людей, які не знають навіть мови, якою співають, а от нашим, «корінним», ця мова часто заважає, бо думають вони, бач, на чужій.

Пояснити створення українських хорів з неукраїнців можу лише роздумами про силу і роль особистості: був собі такий ентузіаст Антонович, який зумів зацікавити й зорганізувати. А ще, благо, наші тисячолітні культурні надбання настільки глибокі й багаті, що припали до душі, не хочеться навіть так їх характеризувати, чужинцям. Тож і для нас це вказівка: маємо творити простір довкола себе, свою Україну, де б ми не були. Але спершу – це треба зробити в собі.

Кажуть, поважні пані й пани приїхали в Україну за власний кошт. Чи можемо так вчинити ми? Частіше ні, але часом, навіть коли можливості дозволяють, включається оте наше паскудне: на здійснення цього потрібні кошти (і бажано з бюджету). А вони ж – не завжди вихідна точка. Першочергові – ідея, любов до справи, бажання… Ще якісь вищі мотиви. Гроші ж усе підрізають, глушать, навіть, по правді, гальмують, бо в них «усе впирається». От якби ми починали з іншого – було б діло.

І ще спостереження: хористи в українських строях – просто тобі українці, трошки інші з виду, але обличчя їхні спокійні, погідні, всміхнені. Чи добробут причиною, чи ментальність? Не знаю. Наш люд якийсь сумний, втомлений, зневірений, знеохочений… Це видно одразу. Та все ж можемо спробувати бути такими, як одні з найцивілізованіших європейців – голландці. Всупереч усьому чи попри все. Можемо. Треба. Може, тоді щось зміниться.

Та знову й знову запитую себе: чому саме українська культура зацікавила, чому саме українська пісня? Хобі? Та ніби й ні. Хобі могло бути різним. Адже могли б займатися старушки городництвом, вступити до клубу любителів того чи ще чогось… А тут – спів на незнайомій тобі мові, пропагування не відомої тобі культури… І знову й знову висновок: роль особистості, закоханої у своє, у свою справу. Сила душі й духу, міцність коріння. Тож і висновую: де один українець – там Україна. Творімо її. Де б ми не були.

І наостанок. Цьогорічний тур хорів проходив під назвою «З Україною в серці». І знов висновок: яким же великим має бути те серце, яке вміщає не лише своє, рідне, але й незнайоме (і знов це невідповідне слово) – чуже.

На сцені цвіли вишиванки, лилися з легким акцентом рідні слова, а я роздумувала про все це й відпочивала душею. Затишно було в колі не чужих – рідних людей. Надійно. Тепло.

Дарія НАРІВНА

ДУХОВНЕ

З БУРШТИНА ДО ЗАРВАНИЦІ

Проща – це не просто піша хода до святих місць. Це щось набагато більше.

19–21 травня церква священномученика Йосафата Бурштина спільно з Бурштинським осередком «Молодої Просвіти» за сприяння ІФ ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка організували пішу прощу до Марійського духовного центру в с. Зарваниця.

Прочани подолали понад 60 кілометрів нелегкого шляху. Та все ж, як неодноразово зазначав керівник прощі Віталій Грицюк, «це була одна з найкращих прощ, яку ми мали змогу організувати». Близько 50 паломників утворили єдиний організм, який об'єднувала спільна молитва, радість відпочинку й перекуски, безкорисливої допомоги і простого людського співчуття. Захопитись примушують подвиги і вчинки, не побоюсь цього слова, святих людей. Хтось проходив шлях із болючими мозолями, хтось ці мозолі проколював.

Приємно було відчувати турботу незнайомих тобі людей.

Сільський голова с. Світанок купив усім охочим морозиво, дорогою люди просто так пригощали нас варенням, березовим соком, одна жіночка дала 50 гривень…

Не можна оминути увагою прийом у селах Шумляни та Литвинів на Тернопіллі.

В с. Шумляни нас гостинно зустріла православна громада на чолі з місцевим парохом, на живому прикладі ми досвідчили, що ми – єдині. Немає окремо православних, католиків, греко-католиків – є єдиний Божий народ.

Відмоливши спільний молебень, нас запросили до столу, який радше нагадував весільний бенкет, аніж скромну похідну перекуску. Було все: перше, друге, компот і до компоту. Після такого застілля важко було уявити, як далі йти. Проте, зібравшись із силами, ми рушили далі з величезним пакетом солодощів.

У Литвинові нас зустріла ціла церковна процесія з хоругвами. Не передати словами відчуття, коли під вечір на останніх силах ти доходиш до місця призначення, а тебе вже чекають незнайомі тобі люди, щоб потішити, привітати. В такі моменти почуваєшся воїном, що йде у бій, якого вітає вся спільнота. Справді, проща – це війна духовна. Це війна з самим собою і своїми слабкостями.

В терпіннях краще пізнаєш Бога, Його Милосердя, Його Жертовність.

Наступного дня, ідучи безкраїм полем, коли ніщо не відволікало, ми поринули у роздуми про Страсті Христові.

Піднімали дух хорошими піснями. І скажіть мені, люди, як можна не вірити в Бога, якщо в ці два дні нашого паломництва не впало ні краплинки дощу? Хто йшов тією дорогою, може засвідчити – дощ міг би серйозно повпливати на нашу ходу, але Бог Милосердний, а Матінка Небесна завжди опікується тими, хто припадає під Її Покров.

Дякуємо Їм, дякуємо вам, дорогі паломники, дякуємо всім, хто долучився до організації, всім, хто допоміг. Ваша нагорода на небі.

А що ж паломники? Вони стали твердіші у дусі й вірі, міцніші тілом і духом, впевненіші в собі. Вони набули нових друзів і прятелів, навчились терпіти й співпереживати, ділитись і слухати, чути і розуміти, Назагал вони стали щасливіші. Отож проща – це не просто піша хода. Це щось більше. Тому тим, що ще вагаються, варто спробувати, аби випробувати себе. Готуймось до наступної ходи.

Саша ІВАСЬКЕВИЧ,
прочанин

У ПОШАНІВОК

ТО ПРОМІНЬ ДУХОВНИЙ

Ми чуємо тебе, Кобзарю,
крізь століття,
І голос твій нам душі окриля.
Встає в новій красі,
забувши лихоліття,
Твоя, Тарасе, звільнена земля…
Василь СИМОНЕНКО

22 травня студенти й викладачі Коломийського навчально-наукового інституту, Коломийського політехнічного коледжу, Коломийського медичного коледжу, Коломийського педагогічного коледжу, учні Раківчицької ЗОШ І–ІІ ст., учасники народного театру поезії «Орфей», представники Коломийського МРО «Просвіта» й міської влади провели захід «Ми чуємо Тебе, Кобзарю, крізь століття» біля пам'ятника Тарасові Шевченку. Студенти й учні декламували твори Тараса Шевченка, присвяти відомих українських письменників, а також ділились роздумами про мир, війну та актуальність і злободенність пророцтв Шевченка в наш час…

«Як в нації вождів нема, тоді вожді її – поети», – писав Євген Маланюк. Вождем, поводирем нашої нації був, є і буде Тарас Шевченко, адже багато передбачень, про які писав митець, здійснилися. Уже третє десятиліття ми живемо у вільній, незалежній державі, про яку Шевченко міг тільки мріяти й писати. Однак справдилася й пересторога Кобзаря про те, що «Україну злії люди присплять, лукаві, і в огні її, окраденую, збудять». Неначе в майбутнє дивився пророк, пишучи ці слова, бо тільки нещодавно серце України палало вогнем і пробудило всю країну, а сьогодні війна на сході тривожить кожного небайдужого українця.

Студенти Софія Дмитрук, Вікторія Том'юк, учениця Лілія Данищук, голова осередку «Просвіта» с. Воскресінці Зеновій Винничук прочитали авторські твори, присвячені Тарасові. Студенти Іванна Гриньків, Вікторія Перегінець, Вікторія Трофанюк і заступник міського голови Коломиї Володимир Бойцан декламували вірші геніального поета. Голова Коломийського міськрайонного товариства «Просвіта» Василь Глаголюк подякував молодим коломиянам за згуртованість і пам'ять минулого, яка творить історію сьогодення.

Галина ВОЛОЩУК,
кандидат філологічних наук,
викладач, просвітянка

У ВІНОК КОБЗАРЕВІ

Учасники ІІ-го відкритого фестивалю поезії Тараса Шевченка

Шевченко цілком заслуговує на почесті, якими оточується. Він був більше, ніж українець – він був державним мужем і громадянином світу. Він був більше, ніж поет – він був хоробрим войовником за права і волю людей.
Ліндон ДЖОНСОН

На землі приблизно 75 млн. українців, з них на своїй землі живе менше половини, а решта – за межами України. Історичні етапи розвитку України розсіяли по світі мільйони наших громадян. Свій вагомий внесок вони зробили у розвиток економіки, культури, науки, мистецтва як української держави, так і країн поселення. Але для всіх нас Тарас Шевченко є світочем.

Він увійшов в історію нашої і світової культури як поет і як художник. А ще для всіх він – Прометей, який своє серце віддав людству для здійснення його мрій про Свободу, Гідність, Добро. Тож не дивно, що вдячні нащадки спорудили в Україні та ще у 28 країнах 1384 пам'ятники. Жодного митця, вченого, музиканта так не пошанували.

2016 року в Івано-франківську було започатковано проект «Шевченків світ – безмір у часі й просторі». Проектом передбачено пропагувати творчість поета, залучаючи творчу обдаровану молодь України та країн світу, де є пам'ятники Кобзареві, до глибокого вивчення його спадщини, до Шевченкових днів пошани, проводячи обмін учнів, студентів, організовуючи екскурсійні творчі поїздки…

В рамках проекту в дні перепоховання Кобзаря 22 травня пройшов ІІ-ий фестиваль поезії Тараса Григоровича Шевченка в Калуші. В ньому взяли участь учні та студенти. Діти натхненно читали твори Кобзаря та присвячену йому поезію. Нагороджені дипломами учасники та їхні керівники зворушені поїхали додому.

Автор і куратор проекту – викладач-методист Івано-Франківської ДМШ № 2 ім. В. Барвінського Я. В. Курило сказала, що ця спільна справа надасть можливість нашій молоді більше й глибше пізнати світ Шевченка. І це наш внесок пошани у вінок Кобзареві. Академію чудово провела ведуча Леся Ярославівна Піцик, заступник начальника управління культури Калуської міської ради, велику допомогу в організації надала завідувач калуської філії Івано-Франківського обласного державного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді Ольга Іванівна П'єх.

Почесні гості поклали до пам'ятника вінок, виступили з привітальним словом. Це Оксана Тебешевська, депутат обласної ради; Любов Максимович, заступник міського голови м. Калуш; Богдан Яневич, науковий співробітник музею «Калуська в'язниця»; Леся Кирилович, голова Калуського міськрайонного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка…

Фестиваль проводиться щороку біля місць, де є пам'ятники Кобзареві під орудою Івано-Франківської обласної організації краєзнавців України (голова – М. Ю. Косило), Івано-Франківського державного обласного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді, управління культури облдержадміністрації, ОО НСПУ, товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка в містах, де проводиться фестиваль.

У рамках проекту в березні проходять концерти-вшанування «Світові генії», які готує лауреат Всеукраїнської премії ім. І. Котляревського, театрознавець, старший викладач ДМШ № 2 ім. В. Барвінського Романна Затварська.

Дякуємо всім за допомогу у проведенні заходів із вшанування Кобзаря.

Родина Затварських

ЗАПРОШЕННЯ

НІЧ У МУЗЕЇ

У неділю, 4 червня, в Музеї етнографії та екології Карпатського краю в місті Яремче відбудеться акція «Ніч у музеї».

У програмі заходу майстер-класи з гончарства від майстерні художньої кераміки «Доладу», виготовлення ляльки-мотанки, гри на трембіті, гуцульських танців від «Студія N», приготування бограчу на вогнищі, ладкання та обряд плетіння гуцульських весільних вінків, вікторини, конкурси, гуцульські вечорниці.

Початок заходу о 18.30.

Вхід безкоштовний.

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Колектив обласної «Просвіти» щиро вітає з днем народження працівницю НД «Просвіта» **Ольгу ЛЮДКЕВИЧ**.

Шановна Ольго Миколаївно!

Дякуємо за Вашу так потрібну щоденну сумлінну працю, що прикрашає наш осідок. Будьте і далі такою ж невтомною, як та бджілка. Здоров'я міцного, радості від сім'ї, родини, внуків, Божого благословення і многих щасливих літ.

З роси і води!..

ВІДЛУННЯ СВЯТА

І ЗИЧИЛИ МНОГАЯ ЛІТ...

Травневої неділі у Народному домі с. Бортники, що на Тлумаччині, відбулись святкові урочистості «Благослови, матінко, любов'ю і молитвою...», присвячені Дню Матері. Після богослужіння громада села зібралась у святковому залі Народного дому, щоб ушанувати Її величність Жінку, яка дарує світові життя, Її величність Матір – Берегиню роду людського...

З вітальним словом до матерів і побажаннями їм здоров'я, щастя, мирного неба над Україною звернулись о. Василь Гаморак та в. о. старости с. Бортники Галина Слободян.

Концертну програму підготував і провів з сільськими аматорами сцени директор НД Володимир Слободян. Звучали пісні про материнську долю у виконанні вокального жіночого колективу «Берегиня». Мелодії народних пісень награвали юні акордеоністки Тетяна Стецюра, Соломія Трак, Наталія Слободян та Юлія Трак (вчитель музики – Наталія Козубаш).

Віночок українських народних пісень подарували бортниківським матерям Микола Савчук, Параска Гаріджук, Ганна Гнатюк, Марія Гайдейчук, Галина Яцишин, Ганна Олексин під музичний супровід Михайла Козака. Колискові співали учасниці драматичного колективу Оксана Трак та Галина Крив'як. Поетичні рядки подарували своїм матерям наймолодші аматори сільської сцени – учні 1–4 класів... Ведучими загальносільського свята Матері були Ірина Опар та Сергій Бойчук. На завершення всі разом зичили матерям многих літ.

Андрій СЛОБОДЯН,
учень Бортниківського НВК

ВАРТО ЗНАТИ

ПРАТИ Й ЗМІНЮВАТИ

Вчені розповіли, як часто потрібно змінювати постільну білизну.

Прати постільну білизну варто щотижня.

На нашому ліжку може накопичуватись дуже багато мікробів, тож змінювати постільну білизну потрібно регулярно.

Американські вчені впевнені, що прати наволочки й простирадла варто бодай раз на тиждень. Окрім того, регулярно здавати в хімчистку ковдри, матраци й подушки.

Якщо такими правилами нехтувати, то в ліжку можуть розмножуватись різні грибки й мікроби.

За даними вчених, у подушці, яку не чистили понад півтора роки, можуть жити від чотирьох до шістнадцяти видів грибка. В подушках із синтетичним наповненням розмноження мікробів відбувається набагато швидше, ніж із натуральним.

До того ж, у ліжку можуть завестись пилові кліщі, які в окремих випадках можуть сприяти розвитку астми та легеневого фіброзу.

ЛАУРЕАТИ

ДОРОГА, ЩО ВЕДЕ ДО ВЕРШИН

ІВАН ВІЙТЕНКО. ДОРОГА НА УЗВИШШЯ

Іван Війтенко, поет із Коршева, член НСПУ, видав у косівському видавництві «Писаний камінь» нову книжку поетичної лірики. Цим означенням визначено жанр його книжки.

Щоб не затруднювати себе вибором першої ноти, головної думки про Іванову книжку, послужуся (вибачте, пане Євгене) цитатою з переднього слова Євгена Барана до цієї книжки: «Іванові Війтенку вдаються усі жанри – патріотичного і любовного вірша, пейзажна й медитативна лірика, гуморески, байки, дитячі вірші».

Цю збірку насмілюся назвати вибраним, певним підсумком Іванових писань, добре з доброго, найкраще з найкращого.

Ці рядки пишуться напередодні свята Зіслання Святого Духа, в народі – Зелені свята, може, тому прикличу собі на допомогу, щоб гарно вийшло, Іванові слова:

Зелена хата, наче бриґантина,
Пливе у зеленсвятну ніч
І в надвечір'я тихо лине
Минувшини магічний клич.
Про щось шепоче гілка липи
Біля замаєних воріт...

Іван Війтенко теж замаює своїм зеленсловом власний поетичний світ, і він має сяйво гарного літнього свята, підтриманого Божим Духом.

Є в книжці чимала добірка Іванових перекладів поезій російських поетів, зокрема Сергія Єсеніна. Нагадайте собі єсенінське, а прочитайте переклад:

Хто я? Де я? Лише тільки мрійник,
Що втратив синь очей в імлі
І життя прожив я легковійно
З іншими такими ж на землі.

Іван Війтенко проживає життя, як ми всі, але щоб у ньому було менше туску й пускання сльози, додає в нього радість творіння, оптимізму і диво поезії.

Василь БАБІЙ, *просвітянин*

P. S. Обласна організація НСПУ вітає І. Війтенка із присвоєнням йому цьогорічної премії імені Марійки Підгірянки. Іван Війтенко служить українському слову, як і ця відома поетеса.

ВШАНУВАННЯ

ПРИЙДИ ДО МЕНЕ, РІДНА ПІСНЕ

Вечір пам'яті «Володимир Івасюк. Мелодія» відбувся у Народному домі обласної «Просвіти». Його зініціювали, зорганізували і провели ГХР «Клич» та обласна «Просвіта».

Майже чотири десятиліття тому в такий же буяючий травень він у розквіті творчих сил за досі нез'ясованих обставин пішов із життя. Але хіба хтось сумнівається, що його, не спромігшись приборкати, просто вбила тодішня радянська влада.

Шанувальники леґендарного композитора й поета, яких зібралась повна зала, змогли ще раз пройти його життєвим і творчим шляхом. Адже розповідь про становлення і творчий злет Володимира Івасюка супроводжувався відеослайдами. А відомі Україні й світові його пісні та мелодії дарували присутнім гурт обласної філармонії «Бревіс», хор «Осанна» монастиря Царя Христа отців-василіян, студенти Інституту мистецтв ПНУ ім. В. Стефаника.

Директор Чернівецького музею Володимира Івасюка, відомий письменник і редактор Мирослав Лазарук представив виставку «Весна Івасюка». А ще висловив переконання, що «Червона рута» – то духовний гімн нашої землі. Поет і композитор зумів зробити те, що не змогли інші: заявити світові, що Україна є, що українці така нація – окремішна, зі своєю піснею, музикою, менталітетом, зрештою історією.

Про організацію фестивалю «Червона рута» пристрасно оповіла Ганна Бурлак. За її словами, фестиваль став вибухом українства, де б він не проходив, чи то в Чернівцях, Запоріжжі, чи Донецьку, Маріуполі. На жаль, в останні роки його через фінансові труднощі проводити все важче. Та є надія... Бо ж Івасюкова «Пісня буде поміж нас» вічно.

Богдан ВІВЧАР

ЧИТАННЯ

НЕ ВМРЕ ПОЕЗІЯ — НЕ ЗГАСНЕ СИЛА ДУХУ

Під час проведення мистецької акції «Національні читання за поетичною творчістю Івана Франка» у рамках ІІ Міжнародного мистецького фестивалю країн Карпатського реґіону «Карпатський простір-2017» в Івано-Франківській обласній бібліотеці для юнацтва відбулися поетичні читання – поетичний вінок Івану Франкові «Не вмре поезія – не згасне сила духу», за участю учасників літературно-драматичного гуртка «Істина» (керівник – Людмила Батюженко) Центру дитячої та юнацької творчості.

Франкові вірші легкі, ніжні, з такою широкою гамою почуттів і розуміння душі людської, що, читаючи їх, не знаєш, кому віддати перевагу: чи поетові боротьби, чи поетові-лірикові, співцеві кохання і настроїв (М. Коцюбинський).

Іван Франко – одна з найяскравіших постатей в українській історії – буде завжди залишатися сучасником багатьох поколінь. У наш складний і суперечливий час його творчість, його життєвий приклад вчать найголовнішого – бути людиною серед людей, йшлося на акції.

Н. К.

ЦЕ ЦІКАВО

ВАШ УЛЮБЛЕНИЙ КІТ

Вуса допомагають котам визначити, чи пролізуть вони в отвір.

Якщо вуса у кішки спрямовані вперед, – вона чимось дуже зацікавлена. Або в сутичках хоче злякати суперника. Якщо вуса спрямовані назад – кішка злякана, вона уникає дотиків.

Нервовий стан у кішки видають вуха – вони у неї дрібно сіпаються, хоч сама кішка може спокійно сидіти і спостерігати. Можна навіть, чіпаючи кішку в такому стані, добитися від неї шипіння й удару лапою.

При нападі на когось коти щільно притискають вуха до голови. Це для захисту від зубів і кігтів противника. Якщо кіт нападає сам, то вуха він опускає горизонтально і в боки, утворюючи трикутник.

Котячі бійки короткі, але дуже люті й жорстокі. Головна їхня зброя в бійках – зуби.

Коли ми гладимо кота, у нас знижується частота серцебиття і кров'яний тиск. А люди з серцево-судинними захворюваннями мають шанс прожити довше, якщо у них є кіт, на відміну від тих, хто не має ні кота, ні собаки.

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

ЧЕРВЕНЬ

1 ЧЕРВНЯ
День захисту дітей.
100 років народження **Софрона Дмитерка** (1917–2008), першого єпископа-ординарія відновленої Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1989–1997).

2 ЧЕРВНЯ
80 років народження **Богдана Бойка** (1937–2000), письменника-прозаїка, лауреата премій ім. О. Гончара та обласної премії ім. В. Стефаника (1998), уродженця с. Діброва Рогатинського району.

4 ЧЕРВНЯ
Зіслання Святого Духа.
Трійця. Зелені свята.
210 років народження **Михайла Козановича** (1807–1877), поета, симпатика «Руської трійці», який похований у с. Вільшаниця Тисменицького району.

5 ЧЕРВНЯ
Всесвітній день охорони навколишнього середовища.
90 років народження **Миколи Плав'юка**, голови проводу ОУН, президента УНР в екзилі у 1989–1992 р, уродженця с. Русів Снятинського району.
70 років народження **Михайла Григоріва**, поета, перекладача, лауреата премії ім. П.Тичини, уродженця с. Лісний Хлібичин Коломийського району.

6 ЧЕРВНЯ
День журналіста.

8 ЧЕРВНЯ
170 років народження **Олександра Барвінського** (1847–1926), педагога, історика, голови НТШ (1893–1894), видатного громадсько-політичного і культурного діяча, основоположника християнської демократії в Україні.
85 років народження **Михайла Кучірки**, самодіяльного поета й художника з Коломиї, автора дев'яти поетичних збірок, уродженця с. Чортовець Городенківського району.

13 ЧЕРВНЯ
205 років народження **Ізмаїла Срезневського** (1812–1880), визначного українського і російського вченого-славіста, етнографа.
160 років народження **Корнилія Заклинського** (1857–1884), історика і фольклориста, уродженця с. Маринопіль (тепер Маріямпіль Галицького району).

17 ЧЕРВНЯ
80 років народження **Григорія Будзика**, архітектора, лауреата Державної премії в галузі архітектури (1988), одного з проектантів забудови вулиці Незалежності в Івано-Франківську, уродженця с. Копачинці Городенківського району.

20 ЧЕРВНЯ
120 років народження **Бориса Кудрика** (1897–1952), композитора, музикознавця, педагога, автора праці «Огляд історії української церковної музики», уродженця м. Рогатин.

(Закінчення буде)

АНОНС

ВЖЕ ПРИЙШЛИ ЗЕЛЕНІ СВЯТА, ЗАКВІТЧАЛАСЬ У МАЙ ХАТА

Прийди до мене, неділенько зелена,
Зеленою травою подвір'я устели,
Веселкою ясною і піснею дзвінкою
Моє дівоче серденько і душу звесели.

Напередодні Зелених свят створено музичний фільм «Прийди до мене, неділенько зелена». Авторка проекту, режисер – голова обласної організації «Жіноча громада» Михайлина Боднар, відеооператор і монтаж робив Микола Коцюба з ОТБ «Галичина». Зйомки фільму проводились у мальовничій місцевості за Івано-Франківськом поблизу колиби «На ставках».

У музичному фільмі взяли участь учні музичної школи № 1 Романія Микитчук, Софія Мохнацька, Марія Попович, музичної школи № 2 Ярослав Андрусяк, Ірина Шегеда, вокальної студії «Муза ІФ» Ярина Тарас, вокальний ансамбль «Смерічка» Центрального народного дому, фольклорний гурт «Пшеничне перевесло» обласної організації «Жіноча громада» й берегиня українського реєстрового козацтва Леся Мельник.

Отож на Зелені свята, **4 червня о 19.00** і **5 червня о 14.15, 19.10,** запрошуємо переглянути на ОТБ «Галичина» музичний фільм «Прийди до мене, неділенько зелена». А також **10 червня о 09.15, 11 червня о 15.00.**